

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 24 de novembre de 2005. Comença la sessió a les 10 hores i 3 minuts. Presideix el Molt Excel·lent Senyor Julio de España Moya. Sessió plenària número 66. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Se reanuda la sesión. Bon dia.

Molt honorable president del Consell.

Honorables consellers.

Ilustrísimos señores diputados y señoras diputadas.

Continúa la sesión con la comparecencia del presidente del Consell para responder las preguntas de interés general para la Comunidad Valenciana formuladas por los grupos parlamentarios.

En primer lugar, formula la pregunta el ilustre diputado y síndic del Grupo Parlamentario Popular, señor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.

Molt honorable president de la Generalitat.

Senyories.

La importància i el valor històric que té en esta comunitat el fet que per primera vegada s'haja reconegut l'idioma valencià com a idioma cooficial en el Comité de les Regions, motiva que li preguntem hui al molt honorable president sobre la valoració d'este fet històric.

El passat 16 de novembre fou un dia important per a la Comunitat Valenciana. No sols perquè se feu justícia en el nostre patrimoni i en la nostra identitat cultural, sinó perquè també se li donà ple recolzament i reconeixement al nostre idioma, sinó perquè també ocorre este fet en un moment en què per part d'altres partits, especialment nacionalistes i minoritaris, s'està atacant constantment les nostre senyes d'identitat i s'està ofenent els nostres sentiments i agreujant els valencians.

En uns moments que, com totes les seues senyories saben, eixos partits a què feia referència pretenen modificar el nostre Estatut, i mos volen imposar com a llengua el català, com a himne la Muixeranga, com a la festa (*remors*) dels valencians la Diada i com a la senyera la quatrribarrada. Els senyors socialistes si se llegiren les esmenes presentades al Congrés dels Diputats, sabrien del que estic parlant. En estos moments (*el senyor president colpeja amb la maceta*) en què estan proposant estos partits eixes modificacions, que a Europa se reconega, gràcies a l'esforç del Consell, l'idioma valencià, adquirix un doble valor polític, històric i cultural. I a més demostra qui són els que defenen esta comunitat i qui són els que fan un vertader valencianisme polític i defenen els interessos de la Comunitat Valenciana.

Perquè allò cert és que una vegada més el govern del Partit Socialista no ha estat a l'altura de les circumstàncies. Perquè (*el senyor president colpeja amb la maceta*) ha discriminat de manera pública i reiterada, per les seues hipoteques i servituds, diverses vegades el nostre idioma. I si no, com s'explica si no que en el memoràndum que presentà el govern en desembre del 2004, en la proposta de reforma del Reglament sobre el règim lingüístic de les institucions europees, no respectara ni la Constitució ni el nostre Estatut d'Autonomia? Que se diga ara que mai havien avalat la denominació valencià-català és mentir als ciutadans. I açò, a més de ser greu, demostra no sols debilitat, sinó també els continus vaivens polítics a què mos té ja acostumats el Partit Socialista.

Però com deia, senyor president, els valencians podem sentir-mos tremendament orgullosos que, a pesar de les traves del govern central, el nostre idioma, el valencià, s'encontre en peu d'igualtat amb la resta d'idiomes cooficials d'Espanya, se reconega ja la seua identitat en l'Oficina de Publicacions de les Comunitats Europees, s'haja traduït també a l'idioma valencià el tractat de la Constitució Europea, o que el passat 16 de novembre el president poguera parlar per primera vegada en valencià en una institució europea. I a més poguera parlar, per a satisfacció de tots, del nostre segle de les lletres d'or, d'Ausiàs March, de Joanot Martorell, de Sant Vicent Ferrer o d'altres autors que són un orgull i una satisfacció per a tots els valencians.

Per això tenim un idioma propi, que és el valencià, i també tenim una veu, com és la veu del Partit Popular, que defèn el valencià i les seues senyes d'identitat allà on està sense cap de problema.

Per tant, senyories, (*el senyor president colpeja amb la maceta*) el verdader sentir del poble valencià s'ha imposat una vegada més a les preteses ànsies catalanistes d'eixos defensors de les tesis fusterianes. I açò ha sigut gràcies a la constància, a la perseverança i a la tenacitat dels que sempre hem tingut clares quines són les nostres senyes d'identitat i s'han proposat defendre-les a ultrança.

És el triomf, senyories, del valencianisme polític sobre el catalanisme annexionista. És l'hora... (*Rialles. El senyor president colpeja amb la maceta. Remors*) Entenc que les seues senyories, si no defenen les nostres senyes... entenc a les seues senyories...

El senyor president:

Señores diputados, por favor...

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies.

El senyor president:

...Respeten a la persona que está...

El senyor Castellano Gómez:

...Si la cortesía y el respeto hace tiempo que se están perdiendo en esta cámara desgraciadamente. Pero entiendo, i entenc a les seues senyories que els facen gràcia les coses que realment són importants per als sentiments de la gran majoria dels valencians, perquè el que mosatros diguem des del Grup Parlamentari Popular, des del Partit Popular, és que és l'hora del valencià, i que ho diguem sense complexes i amb molt d'orgull, i diguem que mosatros som valencians i parlem únicament en valencià. Clar que sí.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Castellano.

Yo les rogaría a los señores diputados que mientras esté expresándose la persona que esté en el estrado, sean lo máximo respetuosos posible, y se eviten las coreografías evitando la continuidad de la exposición. A nadie le gusta, y yo creo que a nadie, que le interrumpan como sucede de vez en cuando en esta cámara.

Moltes gràcies, senyor Castellano.

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Senyor portaveu del Grup Parlamentari Popular.

Efectivament, a la pregunta de la valoració del que per primera vegada es parlara en valencià en el Comitè de les Regions fa uns quants dies, la valoració de satisfacció plena, de a més notar el recolzament dels més de quatre milions de valencians de la nostra comunitat, de la Comunitat Valenciana, en eixe moment històric de parlar en valencià en el Comitè de les Regions.

Ho vàrem dir des del primer moment. El sentiment, la tradició i la legalitat estava de la nostra part. Ha sigut un any intens, molt intens. A la millor algú no se'n recorda. I per això el somriure de les paraules del nostre portaveu, però ha sigut un any intensíssim. Hem hagut de demostrar a tots els nivells que a València es parla el valencià. Que és la nostra llengua estatutària. Que té el recolzament de la Constitució espanyola. I que a Europa, a soles en representació de la nostra llengua havia d'anar la nostra llengua amb el seu nom: en valencià.

Recorde perfectament escrits i també declaracions de responsables polítics de l'administració central intentant confondre l'opinió pública al respecte. I recorde també alguna actitud de feblesa per part dels representants polítics de la Comunitat Valenciana intentant també crear confusió al respecte. El que era un projecte de potència i de presència i de significació de la nostra singularitat, es va convertir al llarg d'un any, una vegada més, en un element de tensió i de crispació per part d'aquells que continuen dient que la nostra llengua no s'anomena valencià. Me'n recorde perfectament.

Per això l'esforç va ser doble, doble esforç, el treball de tot el Consell, dels consellers responsables i de tota la societat valenciana, per a fer possible el que va passar la setmana passada a Brussel·les: que el president del Comitè de les Regions cridara els presidents autonòmics d'Espanya, i entre altres, el president de la Generalitat Valenciana, perquè parlara en valencià al si del Comitè de les Regions.

Vaig dir fa dos anys i mig en el meu discurs d'investidura que el valencià és una llengua espanyola i europea. I en esta mateixa legislatura hem aconseguit a més que això siga una demostració institucional de primer ordre. A Europa (*Aplaudiments*) a Europa es parla també en valencià, oficialment, en valencià. És el major reconeixement a la nostra personalitat i a la nostra singularitat com a valencians que parlen el valencià. I a més, també a tota la història de les lleis, a tota la història de la literatura, i a tota la història d'allò que té a vore en la utilització d'una llengua.

Jo, des d'ací, des d'esta tribuna del parlament valencià, demanaria que tots els valencians hem de fer el mateix esforç sense confusió, de parlar clarament de la nostra llengua com la nostra llengua. Sense cap de confusió respecte d'altres qüestions. És el nostre element més de personalitat, de sentiment i de presència que tenim en tot el món. Per això és tan important i va ser un treball tan intens el fet pel Consell de la Generalitat Valenciana per a defensar eixa singularitat tan nostra que ens definix com a valencians a Espanya i a Europa. He rebut les felicitacions de pràcticament tota la societat valenciana. Encara no del Grup Socialista.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta, té la paraula l'il·lustríssim Síndic, senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista. Senyor Pla.

El senyor Pla i Durà:

Senyor president.

Quines accions pensa realitzar el seu govern per a dirimir les responsabilitats que es deriven de la gestió de l'Ivex?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Pla.

La pregunta está creo que erróneamente planteada. Pero en cualquier caso, haciendo un intento de comprensión de la misma, le diré que en unas declaraciones publicadas en un medio de comunicación, un exresponsable de una oficina del Ivex hizo una serie de acusaciones. Acusaciones que, como usted sabe y toda la opinión pública de la Comunidad Valenciana, ya llevan el camino que corresponde a este tipo de declaraciones.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Pla, té la paraula.

El senyor Pla i Durà:

Senyor president.

Voldria dir-li en primer lloc que lamente molt que els seus companys d'escó no li transmeteren la felicitació pública que vaig fer en esta mateixa tribuna amb motiu que parlara en valencià. Ho lamente. (*Aplaudiments*)

I m'alegre molt, senyor Camps, que vosté haja après valencià per a poder parlar en valencià al Parlament Europeu, gràcies a l'acció d'un govern, del govern socialista, que ha fet possible (*El senyor president colpeja amb la maceta. Remors*) el que en huit anys no va fer Aznar. (*Aplaudiments*) M'alegre molt.

“Señor Pla, ni una sombra de duda, ni una. Lo que usted ha dicho no es verdad. No hay nada que tapar. Absolutamente nada. Se lo puedo decir...”

El senyor president:

Señor Camarasa...

El senyor Pla i Durà:

...en el idioma que usted quiera –ho haguera pogut dir en valencià, aleshores–. Nada de nada. Téngalo usted claro, absolutamente claro. Asumo la gestión del Ivex de estos últimos años de la A a la Z. Ni una sombra de duda”.

De moment, senyor Camps, he de dir-li que no ho tenen tan clar com vosté l'Agència Tributària i el jutjat número 19 d'Instrucció de València, que ja té obert un procediment, una querrela presentada pel Grup Socialista, admesa a tràmit i declarat imputat a una persona per la gestió de l'Ivex. Això de moment.

Però dit això. Mire, el que jo no compren ni entenc és com a dia de hui el conseller d'Empresa, Universitat i Ciència continua sent conseller del seu govern, senyor Camps. No ho entenc. Perquè una persona que ve ací, ahir, i diu, que por qué